

((تجاوز به زن، تجاوزی است علیه خانواده، تجاوزی است علیه ملت و بر این قیاس تجاوزی است علیه انسانیت))

((۱))

The Minister of Rape

Peter Landsman نیویورک تایمز

Kimberlee Acquaro ،

گازت ۵ اکتبر ۲۰۰۲

برگردان و تدوین:

فریدون صبوری، مونترال

«قبل از کشتن زنان، به آنان تجاوز کنید»

گزارشی تکان دهنده از نسل کشی و تجاوز به زنان در «رواندا» (Rwanda)

در سال ۱۹۹۴، بزرگترین تراژدی تاریخ قرن بیستم در Rwanda اتفاق افتاد. براساس گزارش های مستند، حدود ۸۰۰ هزار نفر از مردمی که از نژاد «توتسی» (Tutis) بودند، توسط اقلیت حاکم از تبار Hutus، به بهانه پاک سازی نژاد و قوم و حفاظت «نژاد برتر» ظرف ۲ ماه قتل عام شدند. در هفته سوم این کشتار دسته جمعی، زمانی که هزاران جسد در خیابان های کیگالی Kigali در حال پوسیدن بود، در شهر Butare در Rwanda که اکثریت ساکنان آن را اقلیت Tutis تشکیل می دهند، تراژدی دیگری در ابعادی هولناک صورت می گیرد. در این شهر بخش هائی از مردم از فرمان حکومت وقت مبنی بر برادرکشی سرباز میزنند، حکومت آشفته از این ترمذ، موثرترین زن کابینه، وزیر فرهنگ و امور خانواده خانم Pauline را برای رسیدگی به شهر Butare میفرستد. زنی از تبار دهقانی، از شهر Butare، با محبوبیت بسیار زیاد بین مردم محلی، زنی که «سوگلی شهر» نامیده میشد.

از دیدگاه مردمی که از نزدیک خانم Pauline را می شناختند، بازگشت او میتواند تا حدودی آرام کننده باشد. در شهر شایع می شود که او از طرف صلیب سرخ ماموریت دارد که غذا و پناهگاه در اختیار هزاران نفر از مردمی که از ترس قتل عام آواره گردیده اند، قرار دهد. در سایه این تبلیغات تا ۲۵ آوریل هزاران سرگردان و ناامید از نژاد Tutsis در بزرگترین استادیوم شهر به امید رهائی از وضعیت فلاکت بار خود و با اطمینان بر گفته های خانم Pauline جمع میشوند.

در ظرف چند ساعت همه چیز بسرعت رنگ عوض میکند. مردم آواره و گرسنه بجای دریافت غذا و پوشاک در دام از پیش طراحی شده حکومت گرفتار می آیند. نظامیان سر تا پا مسلح از تبار Hutus که حکومت را در دست دارند، استادیوم را محاصره میکنند. خانم Pauline «چهره محبوب مردم» سرپرستی عملیات را برعهده میگیرد. براساس اعترافات نظامیانی که اکنون بخاطر این پاک سازی نژادی توسط دادگاه بین المللی رسیدگی جنایت علیه بشریت در مورد Rwanda که در تانزانیا جریان دارد محاکمه میشوند خانم Pauline به افراد مسلح دستور میدهد:

«قبل از کشتن زنان به آنان تجاوز کنید.»

بر اساس این فرمان، زنان Tutsi توسط نظامیان به ناحیه جنگلی در اطراف استادیوم منتقل میشوند، به آنها تجاوز میشود و بدون هیچگونه رحم و شفقتی به وحشیانه ترین وجهی کشته میشوند. سربازان پس از تجاوز به اندام های جنسی بعضی از زنان و دختران سرنیزه و بطری فرو کرده بودند. اندام های جنسی زنان دیگری بوسیله داس، آب جوش و اسید از شکل افتاده بود. پستان های دختران را بریده بودند. نظامیان به مردان گرفتار آمده در استادیوم شهر Butare با مسلسل و نارنجک حمله میکنند و اکثریت آنها در این یورش وحشیانه که براساس شاهدان عینی خانم Pauline نظاره گر آن بوده است کشته میشوند.

براساس گزارشی از UN در سرتاسر Rwanda در طول این نسل کشی حداقل ۲۵۰ هزار زن مورد تجاوز قرار میگیرند. تاکنون در سرتاسر کشور حدود ۳۰ هزار زن که به آنها تجاوز شده، شناسائی شده اند. گروه زیادی از میان آنان به بیماری ایدز مبتلا گردیده و در انتظار مرگ نشسته اند.

بازماندگان این فاجعه بزرگ انسانی صحنه هائی تکان دهنده از بربریت انسان ها را به نمایش میگذارند. «افراد مسلح با گذاشتن داس بر روی گردن پسر خانواده او را وادار کردند به مادر ۴۵ ساله خود، در مقابل چشمان شوهر در حالیکه ۵ فرزند دیگر او را مجبور کرده بودند پاهای مادرشان را باز نگهدارند، تجاوز کند(۲)».

خانم Pauline وزیر فرهنگ و امور زنان و خانواده پس از فرار از Rwanda و ۳ سال زندگی مخفی در ۱۸ جولای ۱۹۹۷ همراه با پسرش که در این جنایت دست داشت در نایروبی پایتخت Kenya دستگیر میشود و اینروزها محاکمه او همراه با دیگرانی که در این جنایت سهیم بوده اند، در دادگاه جزائی بین المللی برای رسیدگی به جنایات علیه بشریت در تانزانیا جریان دارد. او اولین زنی است که در تاریخ این دادگاه بخاطر ارتکاب جنایت علیه بشریت به محاکمه کشیده میشود.

«کشتار و نسل کشی دسته جمعی حدود یک میلیون انسان در مدت ۲ ماه در گوشه ای از جهان در مقابل چشمان نظاره گر «مردم متمدن» بدون آنکه قدرت‌های بزرگ حامیان قدرت‌های ضد مردمی در جوامع عقب نگهداشته شده کوچکترین عکس العملی برای جلوگیری از این فاجعه انسانی انجام دهند، بدون شک بسیاری از مفاهیم موجود در رابطه با انسان و انسانیت را نقض مینماید. آیا کشتار دسته جمعی زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ در ایران و تجاوز به زنان و دختران در زندان‌های جمهوری اسلامی قبل از تیرباران و بدارکشیدن نمودی آشکار از جنایت علیه بشریت نمیباشد؟، در جایی کشتار بنام پاک و خالص‌سازی «نژاد و قوم» و در جای دیگری بنام تحکیم و تثبیت «انقلاب اسلامی عزیز مردم مسلمان ایران (۳)» تا کی باید با چشمانی ناباور شاهد بی تفاوت این جنایت‌ها باشیم؟» (۴)

.....
۱ و ۲) Silvana Arbta، دادستان دادگاه رسیدگی به جنایات علیه بشریت در مورد Rwanda

۳) توصیف خمینی از انقلاب ایران

۴) مترجم